

Stockholm 2023-11-01

Vi ska arbeta oss rikare - ökad produktivitet
och höjt välbefinnande genom en ny arbetslinje

Hindren för ökad produktivitet

Delrapport - en uppdaterad samhällsanalys

Gruppmedlemmar:

Björn Wiechel

Elsa Alm

Sara Kukka Salam

Emma Cederstrand, sekreterare

Innehållsförteckning

Bakgrund	3
Sammanfattning	4
Samhällsanalys.....	5
Samhällsproblemen.....	9
Avslutning.....	12

Bakgrund

Partistyrelsen antog den 24 mars 2023 en mellanvalsstrategi för 2023–2026. Där konstateras att en uppdaterad samhällsanalys och politikutveckling ska genomföras inför partikongressen 2025. Detta ska säkerställa partiets riktning inför 2030-talet.

Målet med politikutvecklingen är att ta fram politik för en starkare samhällsgemenskap i Sverige. Politikutvecklingen ska genom att lyfta blicken och involvera många krafter långsiktigt driva den politiska debatten framåt och etablera en socialdemokratisk problemformulering.

Partistyrelsen ska med utgångspunkt i detta arbete ta fram politiska riktlinjer, program och andra beslutshandlingar inför kongressen 2025.

Sammanfattning

Samhället har under decennier släppt kontrollen över det som tidigare byggt Sverige rikt. I delar av befolkningen och landet sjunker kunskapsnivåerna och de lågbetalda, otrygga och lågproduktiva jobben blir fler. Det fattiggör människor och lokalsamhällen, drar ned hela arbetsmarknaden och skadar samhällsgemenskapen. Det leder till att svensk arbetskraft varken kan bemanna de jobb som krävs för ett fungerande samhälle eller för ökad konkurrenskraft, till exempel inom nya innovativa industrier. Sverige saknar idag det humankapital som krävs för att ta nästa produktiva steg.

Samhällsanalys

Hoten mot Sveriges produktivitet växer i takt med att en allt större del av befolkningen har låga kunskaper och färdigheter och de lågproduktiva jobben blir fler. Det handlar om en skala av slitsamma och lågbetalda jobb, som inkluderar gig-jobb och enkla servicejobb som att köra ut pizza eller städa hemma hos någon. Det är jobb man i andra länder försöker röra sig bort från för att få upp produktiviteten, men som blir fler i Sverige.

Från att före finanskrisen ha haft en relativt hög produktivitetstillväxt ligger Sverige nu på samma låga nivå som övriga västvärlden. Det har delvis globala orsaker, men det finns också förhållanden som är specifika för Sverige.

Förutsättningarna för att Sverige ska vara rikt har undergrävts under decennier

Sveriges välstånd har historiskt burits upp av en arbetskraft med mycket goda kunskaper och färdigheter som har drivit fram en stark arbetsmarknad där de lågproduktiva jobben varit relativt få. Andra hörnstenar är att:

- Jämnstarka parter på arbetsmarknaden har säkrat ett internationellt sett högt lönegolv och en rättvis fördelning, vilket skapar drivkraft att producera varor eller tjänster på ett mer rationellt och effektivt sätt, och manat till reala investeringar, vilket i sin tur har ökat produktiviteten över tid.
- Statliga satsningar på utbyggd infrastruktur och samhällets investeringar i ny teknik har möjliggjort ett produktivt näringsliv.
- Ett offentligt system har skapat trygghet i omställning och därmed öppenhet för frihandel och ny teknik.
- En aktiv arbetsmarknadspolitik har möjliggjort för folk att röra sig uppåt.

En generell välfärd har lagt grunden för en arbetskraft med mycket goda kunskaper och färdigheter, framför allt genom en bra skola för alla barn.

I decennier har dessa fundament försvagats från olika håll. Liberaliseringar och avregleringar har lett till att samhället tagit en mindre aktiv roll för att säkra en hög produktivitet. Fackens förutsättningar har försämrats. Investeringar i och gemensamt ansvar för nödvändig infrastruktur är kraftigt eftersatt, till exempel har bostadsbristen begränsat rörligheten på arbetsmarknaden.

Skolan återhämtade sig aldrig efter 1990-talskrisen och det efterföljande övertagandet av marknadskrafter. Utbudet styrs allt mindre av samhällets och elevernas behov och allt mer av vinstmaximering. Skolsegregationen har skapat ett kunskapsgap där barn med utrikes bakgrund hamnat efter. Alltför många elever har tillåtits misslyckas och allt färre kommer in på gymnasiet.

Arbetslöshet har gått från att vara samhällets ansvar till individens ansvar. De arbetsförmedlande insatserna har försämrats och stelbenta regelverk i kombination med privatiseringen har gjort Arbetsförmedlingen frånvarande och tandlös.

Under Alliansregeringen gjordes ett skifte och en ny arbetslinje etablerades, vilken i huvudsak fortfarande råder. Den svenska ambitionen om hög produktivitet lämnades till förmån för en om full sysselsättning med många enkla jobb, genom ett ensidigt fokus på sänkta ersättningsnivåer och en idé om rörlighet genom ökad otrygghet. Bidrag och skattesänkningar utformades i syfte att sänka lönekraven och att driva fram lågproduktiva sektorer. I kombination med avregleringar och nedmonteringar av samhälleliga insatser, lades grunden för en framväxt av lågproduktiva jobb.

Politiken driver på snarare än möter upp ett förändrat arbetskraftsutbud

Sverige var inte rustat för att möta den snabba och kraftiga ökningen av invandring mellan åren 2006 och 2016. Under relativt kort tid kom en stor mängd människor från länder med lägre utbildningsnivå och betydande skillnader jämfört med Sverige - gällande till exempel samhällsstyre, tilliten till samhället och synen på jämställdhet - och därmed längre väg till jobb.

Samhället mötte inte upp med insatser och en växande lågproduktiv sektor anställde personer, utan krav på språk- eller yrkeskunskaper. Därutöver gjordes regelverket för uppehållstillstånd om för att premiera snabba inkomster framför utbildningsinsatser till samhällsbärande bristyrken.

Samhället drog sig tillbaka i ett läge då behoven av investeringar, styrning, krav och stöttning ökade. Arbetsmarknaden har tillåtits anpassa sig efter ett förändrat arbetskraftsutbud, med andra förutsättningar än Sverige historiskt varit vant vid, där allt fler i den vuxna befolkningen har svaga kunskaper.

Idag ser vi också en utveckling där allt färre unga blir behöriga för gymnasiet och där allt för många unga väljer bort yrkesutbildningar.

De lågproduktiva jobben blir fler - samhällsbärande yrken och framtidsbranscher skriker efter yrkesutbildad arbetskraft

De lågproduktiva och enkla servicejobben blir allt fler. Antalet gig-jobb fördubblades mellan 2014 och 2020ⁱⁱ, besöksnäringen som har lägst produktivitet av alla branscher har en jobbtillväxt som varit tre gånger starkare än övriga arbetsmarknaden och i byggsektorn har rot-jobben exploderat på bekostnad av bostadsbyggandet, för att ta några exempel.

Samtidigt råder det stor arbetskraftsbrist i såväl samhällsbärande yrken som i industrins framtidsbranscher. Sverige har inte förmått att allokera den ökade arbetskraften dit den behövs bäst för att höja landets produktivitet. Till exempel fastnar ungdomar, som hade kunnat yrkesutbilda sig, i enkla serviceyrken, telemarketing, som egenanställda hantverkare och utbildade inom välfärden, ofta med otrygga anställningar på deltid.

Lokalsamhällen dras ned i en negativ spiral

Såväl små och medelstora kommuner, som städernas segregerade och socioekonomiskt utsatta områden, drabbas av utvecklingen, men på olika sätt. I områden som präglas av hög invandring, låg utbildningsnivå och små inkomster, en hög andel barn och unga i relation till andelen arbetsföra, i kombination med bristande samhällsservice och en svag lokal arbetsmarknad, skapar den negativa spiralen ett kraftigt tryck nedåt i den lokala ekonomin. Trots ökande sysselsättning har inkomsterna i dessa områden sjunkit med över 30 procent gentemot rikssnittet på två decennier.ⁱⁱⁱ

Problemen drabbar även små och medelstora kommuner. När färre barn klarar grundskolan och gymnasiet har samhällena svårt med bemanning. Ökade kostnader för en åldrande befolkning tränger undan eventuella skolsatsningar, om de ens får tag på pedagoger. Företag hämmas, får ökade övertidskostnader och minskad konkurrenskraft. Kommunen blir mindre attraktiv när välfärden är underbemannad. I mindre kommuner saknas kapacitet och kompetens att planera och förbereda för en expansion. När statens samordnande ansvar uteblir fungerar inte den arbetskraftsrörlighet som krävs inom och mellan kommuner och regioner.

Ökande skillnader i befolkningen hotar samhällsgemenskapen

Vissa delar av befolkningen har en väldigt positiv utveckling på arbetsmarknaden, medan en oroande stor del har en negativ. Likaså ökar skillnaderna i kunskapsnivå. Människor lämnas efter, i arbetslöshet eller i jobb där de har svårt att försörja sig och utveckla de kunskaper och färdigheter som krävs för att ta sig vidare till bättre jobb.

Varken nuvarande, eller tidigare regeringar, har klarat av att ta kontrollen och hålla ihop och lyfta befolkningen kunskapsmässigt mot de samhällsbärande yrken och framtidsbranscher som bygger Sverige rikt. Tvärtom har utvecklingen mot sämre och enklare jobb till och med drivits på politiskt de senaste decennierna. Det är dåligt för de som har dessa jobb, och det är dåligt för Sverige.

Det här är samhällsproblem som kommer att slå sönder samhällsgemenskapen och göra Sverige fattigare om vi inte vänder utvecklingen.

Samhällsproblemen - Sverige blir fattigare när:

En för stor del unga inte får den utbildning som krävs för att de ska få de jobb de själva och Sverige behöver

Läsförståelsen sjunker, framför allt bland barn som växer upp under sämre socioekonomiska hemförhållanden. Skillnaderna mellan skolor och mellan resursstarka och resurssvaga barn ökar.

Allt färre unga kommer in på, och en för stor del tar inte examen från, gymnasiet.^{iv} Utslagningen sker under skoltiden, där betyget F har en starkt hämmande effekt för elever att kunna utvecklas vidare. Störst genomslag har hemmiljön, om föräldrarna har gymnasieutbildning och var man är född. Därutöver spelar kön roll. Pojkar har sämre betyg, tar mer sällan tar examen och går i lägre grad vidare till högre studier.^v Samhället misslyckas med att ge alla en stabil grund för etablering och rörlighet på arbetsmarknaden.

Bristen på gymnasiekompetens återfinns i hela landet, men särskilt i bruksorter, glesbygd och i utsatta förorter^{vi}, där språkhinder och studieovana hem är starkt bidragande faktorer. Glesbygden har en negativ trend^{vii} med en större andel som går ut grundskolan utan gymnasiebehörighet än större städer och storstadsregionerna^{viii}. Samtidigt är det eleverna på landsbygden och eleverna med störst behov som har sämst tillgång till utbildade lärare^{ix}, vars tillgång till vidareutbildning dessutom är liten. I matematik och naturvetenskap uppvisar elever i landsbygd lägre kunskapsresultat jämfört med elever i storstad motsvarande upp till 1-2 års inläring^x.

Det aktiva och uppsökande stöd som skulle krävts, i form av att tro på ungdomen och stimulera till nästa steg, finns inte. Unga hamnar under isen och tappar all självkänsla och framtidstro. I utsatta områden lämnas plats åt kriminella nätverk att bli en stor dragningskraft.

Betydelsen av en gymnasieutbildning kommer bara att öka, och avsaknaden därmed försvåra allt mer.^{xi} Utan gymnasieexamen återfinns för individen i hög utsträckning endast en lågproduktiv, otrygg och begränsad arbetsmarknad. År 2022 var arbetslösheten bland de med förgymnasial utbildning 27,7 procent.^{xii}

En trygg etablering på arbetsmarknaden sker allt högre upp i åldrarna. Det beror dels på att utbildningen är otillräcklig, dels på en utbredning av de allra otryggaste anställningsvillkoren,^{xiii} men också på fel val av utbildning. Bland de elever

som är behöriga att gå nationella program väljer en majoritet att gå ett högskoleförberedande program, och 4 av 10 av dessa studerar inte vidare utan söker sig istället ut i arbetslivet - utan en yrkesutbildning. Ambitionen att elever i så stor utsträckning som möjligt ska välja högskoleförberedande program riskerar alltså att göra elever mindre förberedda för yrkeslivet.^{xiv}

Andelen med låga kunskaper ökar i den vuxna befolkningen

Internationellt sett ligger Sveriges befolkning som helhet på en hög kunskapsnivå när det kommer till läsning, räkning och problemlösning, men Sverige har jämförelsevis stora skillnader i befolkningen. Det finns en ganska stor andel som ligger på den lägsta nivån, varav många har kort utbildning eller är utrikes födda.^{xv}

Efter att ha haft en hög invandring, som inte har matchats med tillräckliga etableringsinsatser, saknar idag allt för många med utländsk bakgrund det som krävs för att få ett annat jobb än de mest lågbetalda och slitsamma, där de varken kan försörja sig eller utvecklas vidare för att kunna ta ett bättre jobb. Hindren utgörs av svagheter i svenska språket, bristande nätverk och samhällskunskap, samt svårigheter att översätta sin kompetens till en svensk arbetsmarknadskontext, men är också många gånger grundade i en kort och bristfällig utbildning från hemlandet. Det kan handla om att sakna grundläggande läsförståelse, eller att inte vara skolad i avgörande förmågor som kreativt och kritiskt tänkande. Problemen drabbar både första och andra generationens invandrare, där det i hemmiljön inte funnits förutsättningar för barnen att klara av skolan eller utveckla relevanta färdigheter.

I dag finns brist på uppsökande verksamhet riktad mot denna grupp och insatserna blir stelbenta när de inte individanpassas efter människors olika nivå och behov. Till exempel är SFI inte tillräckligt utformat för att kombinera insatser för att lära sig svenska med insatser för att också komma närmare arbetsmarknaden.

Den nätverksbaserade arbetsmarknaden missgynnar dem utan goda kontaktnät, samtidigt som de cementerar klasskillnader i karriärval och driver segregation. Den strukturella diskrimineringen på arbetsmarknaden, inte minst kopplat till kön och etnicitet, spår ytterligare på och befäster en felallokering av arbetskraft. Kvinnor erbjuds färre, billigare och sämre arbetsmarknadsinsatser än män, trots att deras behov av aktiv stöttning är större. Kompetent arbetskraft nekas jobb på grund av fördomar.^{xvi}

Fler lågproduktiva jobb och oseriösa aktörer drar ned arbetsmarknaden, samtidigt som arbetskraftsbristen i samhällsbärande yrken och framtidsbranscher blir ett hinder för ett fungerande samhälle med stark konkurrenskraft

Det sker en anpassning nedåt på arbetsmarknaden i form av en negativ strukturomvandling med fler "sämre" jobb, till följd av lägre kunskaper och färdigheter hos arbetskraften, ökad otrygghet och försvårad facklig organisering, såväl som oseriösa aktörer. Mellan 1992 och 2017 ökade de så kallade "atypiska anställningarna av låg kvalitet" med 42 procent.^{xvii} Det är anställningar som avviker från det som länge varit norm på svensk arbetsmarknad - en tillsvidareanställning på heltid hos en arbetsgivare som omfattas av kollektivavtal, och som dessutom är upphackade, lågbetalda, slitsamma och har bristande rättigheter och skydd.^{xviii}

Samtidigt har politiken inte klarat av att hantera utvecklingen utan snarare drivit på den, genom att både subventionera lågproduktiva sektorer och undergräva facken och hela partsmodellen. Konsekvensen är fler oseriösa och kriminella aktörer, utbredd otrygghet och allt sämre möjlighet till utveckling i arbetet, vilket pressar ner reallönerna och genom uteblivet rationaliseringstryck i förlängningen även produktiviteten. De aktörer som växer fram i dessa branscher utmanar medvetet den svenska modellen med gig-arbeten och egenanställningar. För de anställda är det den yttersta formen av utsatthet. I dessa sektorer, och bland dem långt ner i värdekedjan i allmänhet, frodas arbetslivskriminalitet. Utbredningen av kriminella aktörer utgör ett direkt hot mot en sund konkurrens och fungerande partsmodell.

I kölvattnet av den avreglerade arbetskraftsinvandringen, som i sig lett till utbredning av lågproduktiva arbeten, har även problemen med kriminalitet växt, där maffiaföretagare exploaterar arbetare, dumpar löner och plundrar våra gemensamma resurser. Sammantaget skapar det en låglönekonkurrens istället för att konkurrensen sker med produktivitet, vilket slår ut seriösa företag. Värst drabbade är de lokalsamhällen som redan har de svåraste utmaningarna.

Anslutningsgraden går nu mot kritiskt låga nivåer, främst inom lågproduktiva tjänstejobb i städerna, och särskilt bland unga och otrygga löntagare. Det resulterar i ett arbetsliv som präglas av att vara i beroendeställning, ständigt kontrollerad och övervakad. Där du kan behöva flera jobb eller inkomstkällor för att försörja dig. Därtill breder egenanställningar och stafettpersonal ut sig på hela skalan av arbetsmarknaden, både inom traditionella arbetaryrken som inom högteknologiska framtidsbranscher.^{xix} Detta försvårar möjligheten att styra mot behov och skapa storskalig effektivitet, vilket på sikt undergräver Sveriges produktivitet och välstånd.

Avslutning

Sveriges framtida välbefinnande hotas inte främst av brist på kapital, utan av att det inte finns människor med rätt utbildning, kunskaper och färdigheter. Det handlar om hela skalan av yrkeskunniga och akademiker. Ett välmående näringsliv och en välmående välfärdssektor förutsätter varandra, men det finns inte tillräckligt med rätt utbildade personer till endera.

Befolkningen har ökat, och det markant både i antal och i jämförelse med andra länder, vilket gett förutsättningar till en gynnsammare försörjningskvot. Men ökningen har inte lyft produktiviteten, istället har den ihop med att politiken släppt sitt produktivitetsfokus och samhällsansvar lett till delvis sämre produktivitet.

När inte heller den uppväxande arbetskraften tas till vara, klarar inte landet av att samlat ta produktiva steg och arbeta oss rikare.

ⁱ Sverige hade de högsta investeringskvoten under rekordåren 1950 och 60-talet då den steg från omkring 20 till 30. De efterföljande decennierna hade avtagande investeringar och investeringskvoten nådde en bottennivå på 19 under krisåren i början av 90-talet och har sedan dess sakta återhämtat sig men inte nått över 25 förrän år 2017. Beräkningar visar att det skulle kosta runt 300 miljarder kronor att komma ifatt det eftersatta av vägar, järnvägar, va-nät och elnät tillsammans (ej inräknat behoven som därutöver uppstår av befolkningstillväxt och nya underhåll) SKR räknar med ett investeringsbehov på närmare 200 miljarder per år för skola, vård och omsorg de närmaste åren. [https://arenaide.se/rapporter/den-demokratiska-och-investerande-valfardsstaten-en-bevattningsanlaggning-for-tillvaxt/\(2023\)](https://arenaide.se/rapporter/den-demokratiska-och-investerande-valfardsstaten-en-bevattningsanlaggning-for-tillvaxt/(2023))

ⁱⁱ Enligt LO:s beräkningar 2023

ⁱⁱⁱ https://www.agrifood.se/Files/AgriFood_Rapport20221.pdf

^{iv} <https://www.folkhalsomyndigheten.se/publikationer-och-material/publikationsarkiv/k/kunskaper-kompetenser-och-utbildning-malomrade-2/?pub=120812>

^v <https://kvartal.se/artiklar/pojkarna-som-skolan-gломde/>

^{vi} <https://www.vilarare.se/nyheter/likvardighet/har-klarar-6-av-10-inte-gymnasiet/>

^{vii} <https://www.aftonbladet.se/debatt/a/dw19dz/granskning-sveriges-mest-utsatta-skolor-ligger-i-glesbygd>

^{viii} 15,5 % år 2022

^{ix} SOU Fler väga till arbetslivet 2022:03

^x

[https://www.svensktnaringsliv.se/bilder_och_dokument/rapporter/2q0t7f_bra_skolor_i_hela_landet_skillnader_i_resultat_mellan_stad_och_la_1174476.html/Bra skolor i hela landet skillnader i resultat mellan stad och land i TIMSS 2019.pdf](https://www.svensktnaringsliv.se/bilder_och_dokument/rapporter/2q0t7f_bra_skolor_i_hela_landet_skillnader_i_resultat_mellan_stad_och_la_1174476.html/Bra%20skolor%20i%20hela%20landet%20skillnader%20i%20resultat%20mellan%20stad%20och%20land%20i%20TIMSS%202019.pdf)

^{xi} <https://arbetet.se/2018/10/10/allt-svarare-att-fa-jobb-utan-gymnasieutbildning/>

^{xii} <https://www.ekonomifakta.se/Fakta/Arbetsmarknad/Arbetsloshet/Arbetsloshet-efter-utbildningsniva/?graph=/17416/1/all/>

^{xiii} Andelen visstidsanställda har ökat med 1-3 procentenheter i alla åldersgrupper år 2009-2022 I antal så har de dock minskat något, från totalt 313 000 år 2009 till 307 000 år 2022, då det totala antalet arbetare minskat från 1,8 milj år 2008 till 1,5 milj år 2022. Vi ser därför en ökning av tidsbegränsade anställningar med ca 5% sedan 2008, det vill säga 200 000 fler.

---

^{xiv} I en rapport framtagen av Trä- och möbelföretagen uppger nästan hälften, 46%, att de pressats att välja bort yrkesprogram av vuxna. Under tiden arbetar de i yrken som de inte är utbildade för.

^{xv} <https://www.scb.se/hitta-statistik/statistik-efter-amne/utbildning-och-forskning/befolkningens-utbildning/den-internationella-undersokningen-av-vuxnas-fardigheter/>

^{xvi} <https://www.ifau.se/Press/Forskningssammanfattningar/diskriminering/>

^{xvii} <https://nyheter.ki.se/media/140417/download> (s. 6-7)

^{xviii} Typen av jobb var år 2017 vanligast bland yngre, lågutbildade och utrikes födda.

^{xix} <https://www.almega.se/2016/10/svensk-konsultsektor-i-ny-belysning/>

Bilaga

I arbetet med att ta fram en ny samhällsanalys har en lång rad aktörer bjudits in att ge inspel till problemanalysen. Följande har deltagit och konsulterats:

- LO
- SACO
- TCO
- Elektrikerförbundet
- Hotell- och Restaurangfacket
- IF Metall
- IF Metall, lokalavdelningar Norra Sverige
- Transportarbetareförbundet

- Livsmedelsföretagen
- Läkemedelsföretagen
- Teknikföretagen
- Transportföretagen
- Visita

- Funktionsrätt Sverige
- Mamma United, Västerås
- Sveriges Kvinnoorganisationer

- Gunnar Malmberg, professor i kulturgeografi, Umeå universitet
- Kenneth Bodin, forskare, Institutionen för Datavetenskap, Umeå Universitet
- Lena Sommestad, professor i ekonomisk historia
- Martin Nordin – docent, Nationalekonomiska institutionen, Lunds universitet
- Sverker Sörlin, idéhistoriker och författare

- Carola Larsson, strateg på Arbetsförmedlingen
- Chefer med ansvar för näringsliv, etablering och vuxenutbildning på Solna kommun
- Jorik Otterbjörk, handläggare Arbetsförmedlingen

-
- Marika Lindgren Åsbrink, strateg Arbetsmarknadsförvaltningen Stockholms stad
  - Mats Andersson - Regionchef, Svenskt Näringsliv
  - Mikael Holmlund, Förbundschef samordningsförbundet Umeåregionen
  - Per Molander, författare
  - Qasim, fd Foodorabud
  - Rasmus Cruce Naeye, tidigare statssekreterare på Arbetsmarknadsdepartementet
  - Roger Mörtvik och Daniel Lind, Produktivitetskommissionen, Dagens Arena
  - Sharafi Parvane, Hano Ramon, Nathan Öhrn, Karima Benali, Medborgarcenter, Botkyrka
-
- Hosni Teque-Omeirat, vd Eniro
  - Kara Brotemarke, vd Roch
  - Northvolt Labs, Västerås
  - WorldSkills Sverige
-
- Funktionshinder och jämlikhet S-förening
  - Gävleborgs Socialdemokratiska PD
  - Hallands Socialdemokratiska PD
  - Öppet medlemsmöte Socialdemokraterna
  - Sörmlands Socialdemokratiska PD
  - Västmanlands Socialdemokratiska PD